

Filipendula ulmaria (Wiązówka błotna)

rodzina Rosaceae (Różowate)

Nazwy ludowe: tawuła łąkowa, kropidło błotne, kozia broda, królowa łąk.

Jest gatunkiem eurosyberyjskim, występującym w strefie klimatu oceanicznego, od niżu aż po wysokie góry. W Polsce jest rośliną pospolitą i spotkać ją można na obszarach wilgotnych i bagiennych.

Kłacz rośliny jest grube, członowane, zdrewniałe z licznymi włóknistymi korzeniami. Wiązówka w zależności od warunków zewnętrznych osiąga wysokość od 0,5-1,5 m. Łodyga jest wzniesiona, prosta, sztywna i silnie zdrewniała (łatwo się łamie). W górnej części rozgałęzia się, jest obła, naga i słabo ulistniona. Liście są złożone - pierzaste, 3-5 kłapowe. Wszystkie listki są podwójnie ząbkowane, z wierzchu ciemnozielone i nagie, na spodzie jaśniejsze, filcowane. Listki główne są szerokojajowate, siedzące, listek szczytowy jest znacznie większy i szeroki. Posiada przylistki, które są półokrągłe, ząbkowane i częściowo zrosnięte z łodygą. Roślina kwitnie w czerwcu i lipcu.

Kwiaty są niewielkie (około 0,7 cm), kremowe, zebrane w duże kwiatostany - szczytowe baldachogrona. Kwiaty wydzielają lekki zapach, który wabi owady (zapyłają kwiaty mimo, że roślina nie wytwarza nektaru). Pręciki ma dwa razy dłuższe od płatków, przez co dodają roślinie puszystości i lekkości. Kwiatostany są trwałe i nadają się na kwiat cięty. Owocem jest spiralnie skręcona, brunatna, jednonasienna niełupka. Jest byliną i rośliną w pełni mrozoodporną w naszej strefie klimatycznej. Wymaga stanowiska słonecznego lub lekko ocienionego. Gleby powinny być żyzne, organiczne i wilgotne. Może rosnąć nad brzegami wód, na mokrych łąkach, w rowach. Rośliny rozmnażamy przez podział wiosną lub jesienią. Można też wysiewać świeżo zebrane nasiona.

Filipendula ulmaria (Wiązówka błotna)

rodzina Rosaceae (Różowate)

Roślina lecznicza - surowcem zielarskim są kwiaty, które zawierają olejki eteryczne, flawonoidy, garbniki, kwasy organiczne, sole mineralne i glikozydy fenolowe. Własności lecznicze wiązówki poznano już w Średniowieczu - w medycynie ludowej była stosowana do zwalczania pasożytów przewodu pokarmowego, jako zioło przeciwkrwotoczne i przeciwbiegunkowe. Obecnie stosuje się kwiat wiązówki jako lek napotny, przeciwgorączkowy, przeciwreumatyczny oraz rozkurczający w kamicy nerek i chorobach dróg moczowych. Do użytku zewnętrznego stosuje się w postaci okładów na trudno gojące się rany. Jest także rośliną uprawną - wyhodowano odmiany, które są uprawiane jako rośliny ozdobne, oraz rośliną użytkową. Z liści wiązówki otrzymywano żółtozielony barwnik do tkanin. Używana jest do aromatyzowania napojów alkoholowych.